

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Co/163/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1207201922
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 03. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ingrid Degmová Pospíšilová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:1207201922.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Ingrid Degmovej Pospíšilovej a sudcov JUDr. Valérie Kleinovej a JUDr. Anny Kašajovej v právnej veci žalobkyne: B.. E. L., nar. XX.XX.XXXX, N. X, XXX XX R., zastúpená: K. L. Š. & D., E..A..O., N. XX, XXX XX R., proti žalovaným: X. T. L., U.. XX.XX.XXXX, L.Á. X, XXX XX R., X. B.. C. L., U.. XX.XX.XXXX, V. XX, D., obaja zastúpení: C.. D. D., K.F., N. XX, XXX XX R., o určenie neplatnosti právnych úkonov, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II zo dňa 04. novembra 2019 č. k. 8C/14/2007-668 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e.

Žalovaní 1/, 2/ m a j ú proti žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobkyne a priznal žalovaným 1/, 2/ proti nej nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, ktorou sa domáhala pôvodne voči žalovanej 1/ určenia, že „zmluva/zmluvy, ktorou/ktorými B.. C. L. previedol svoje celé obchodné podiely v spoločnostiach G..L..G.. E.U. E..A..O., so sídlom N. Z. XXXX, E., IČO: XX XXX XXX, a G. E., E. E..A..O., so sídlom D. XX, N.E. D. T., IČO: XX XXX XXX na T. G., A.. Ž.Y., nar. XX. C. XXXX, o ktorých svedčí aj zápisy v obchodnom registri - 11. februára 2004 a 2. októbra 2004 je/sú v celom rozsahu neplatná/é“. Následným podaním sa žalobkyňa domáhala voči žalovanej 1/ určenia, že „zmluva/zmluvy, resp. právne doklady a/alebo dokumenty na základe ktorej/ktorých B.. C. L. previedol svoje celé obchodné podiely na T. G. v spoločnostiach M.L..G.. E. E..A..O., so sídlom N. Z.. Č.. XXXX, XXX XX E., IČO: XX XXX XXX, a G. E., E.. E..A..O., so sídlom D. Z.. Č.. XX, XXX XX N. D. T., IČO: XX XXX XXX a na základe ktorých boli realizované zápisy zmien v Obchodnom registri Slovenskej republiky v dňoch 11. februára 2004 pri prevode spoločnosti G. E., E.. E..A..O.. a 2. októbra 2004 pri prevode spoločnosti G..L..G.. E. E..A..O.. na T. G. na žalovanú je voči žalobkyni právne neúčinná“.

2. Obe podania boli zhodne odôvodnené tak, že žalobkyňa sa dňa 7. februára 2005 dozvedela, že manžel B.. C. L. previedol na T. G., A.. Ž., narodenú XX. C. XXXX, trvale bytom U. XX, R., s ktorou B.. C. L. býva v spoločnej domácnosti, svoje podiely v spoločnostiach G..L..G.. E. E..A..O., so sídlom N. Z.. Č.. XXXX, XXX XX E., IČO: 31 408 087, a G. E., E.. E..A..O., so sídlom D. Z.. Č.. XX, XXX XX N. D. T., IČO: XX XXX XXX. Obidve spoločnosti spolu s manželom založili počas trvania ich manželstva. Prvá firma bola založená v januári 1992, žalobkyňa v nej na plný úväzok, bez akejkoľvek úplaty, pracovala už od decembra 1991. Manžel začal pracovať v spoločnosti až koncom roku 1992 a jeho partner až neskôr, keď prvá spoločnosť začala čo to vynášať. BSM bolo dňa 17. februára 2005 zrušené. V marci 2002 požiadala o stanovenie výživného na manželku a dňa 24.2.2003 nadobudlo právoplatnosť uznesenie o nariadení predbežného opatrenia, ktoré zaviazalo B.. C. L. k povinnosti predbežne platiť výživné v sume 3000,- Sk mesačne, počínajúc dňom 1.2.2003, vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred. Rozsudok

o určení výživného na manželku vo výške 35.000,- Sk mesačne bol vyneseneý dňa 31. mája 2004 a žalovaný ho napadol odvolaním. Po uznesení o predbežnom opatrení sa žalovaný začal zbavovať majetku bez vedomia a potrebného súhlasu žalobkyne. Vo februári 2004 tak previedol svoj obchodný podiel v spoločnosti MKM a po vyhlásení rozsudku o výživnom na manželku, v októbri aj v druhej spoločnosti, v oboch prípadoch na žalovanú 1/. K prevodu ani jednej zo spoločností žalovaný 2/ súhlas nežiadal, hoci sa nejednalo o bežnú vec, o žiadnom prevode žalobkyňa neinformoval a keby aj súhlas žiadal, tak by ho nikdy nedostal aj preto, lebo takýmto spôsobom opomína neopomenuteľné dedičské nároky spoločných detí G. a G. L.O. aj práva žalobkyne, ako manželky na spoločne nadobudnutý majetok. Nesúhlasila by s absurdným prevodom za cenu spolu 180.000,- Sk. Obe spoločnosti mali pritom niekoľkonásobne vyššiu trhovú hodnotu, preto mala názor, že ak by išlo o predaj nezávislej tretej osobe (fyzickej alebo právnickej) a nie len o prevod na jeho intímnu známosť v snahe žalovaného 2/ zbaviť sa majetku a vystupovať pred súdom ako nemajetný a taktiež v snahe vylúčiť tieto obchodné podiely z vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov, tak by ich určite žalovaný odpredal za riadnu trhovú cenu a nie za v podstate mizivú odplatu, spolu 180.000,- Sk na svoju intímnu známosť. Vyslovila tvrdenie, že žalovaný 2/ sa cielene zbavil svojho majetku za účelom podvodu, nesplnenia si svojich záväzkov voči svojim veriteľom, svojim deťom, svojej manželke, daňovému úradu, pričom žalovaná 1/ o tomto motíve dobre vedela. V ďalšom podaní žalobkyňa doplnila identifikáciu napadnutých právnych úkonov o dátum uzavretia oboch zmlúv, zhodne 21.01.2004, pričom zotrvala na určení oboch zmlúv o prevode obchodných podielov, ako neplatných a právne neúčinných. Takto doplnený žalobný návrh súd prvej inštancie pripustil uznesením na pojednávaní, dňa 14.01.2015. Žalobkyňa ďalej doložila rozhodnutie o zrušení BSM počas trvania manželstva, ktoré nadobudlo právoplatnosť 15.04.2005.

3. Vo svojej výpovedi na pojednávaniach žalobkyňa tvrdila, že právnym dôvodom napadnutia oboch zmlúv je odporovateľnosť právneho úkonu, keď v čase oboch prevodov obchodných podielov, vyplýval z konania Okresného súdu Bratislava II o výživné na manželku, nárok na úhradu predbežného výživného voči dnes už bývalému manželovi. Neplatnosť zmlúv oprela o tvrdenie účelovo podhodnotenej ceny prevádzaných podielov, zmanipulovaný časový posun medzi podpisom zmlúv, overením podpisov a doručením zmlúv registrovému súdu. Žalovaný 2/ sa neúspešne počas manželstva pokúsil o získanie súhlasu s napadnutými prevodmi, konkrétne v rokoch 1998 a 2001. Neprimerane nízke ceny obchodných podielov, ako príjem do spoločnej domácnosti, urobili zo žalobkyne insolventnú osobu, nebola schopná plniť výživné. Podľa prílohy k účtovnej uzávierke k roku 2005 boli ceny prevádzaných podielov 1.600.000,- Sk respektíve 9.100.000,- Sk, žalovaná 1/ tak podľa nej získala bezdôvodné obohatenie. Obchodné spoločnosti do roku 2004 kumulovali zisky. Mala za to, že neplatnosť zmlúv spôsobujú aj nedodržané náležitosti úpravy v Obchodnom zákonníku (ďalej len „ObZ“) a spoločenskej zmluve, konkrétne nerealizovaná ponuka predkupného práva, neoverené podpisy súhlasu valného zhromaždenia a absencia odborného odhadu alebo znaleckého posudku. Uviedla, že na pôvodné podiely v obchodných spoločnostiach boli použité prostriedky z jej výlučného vlastníctva.

4. Žalovaný 2/, ešte v čase bez procesného postavenia v konaní súdu prvej inštancie, doložil písomné vyjadrenie, v ktorom odôvodnil prevod podielov zhoršeným zdravotným stavom a potrebou časového priestoru na starostlivosť o maloleté deti, pochádzajúce z manželstva so žalobkyňou.

5. Žalovaná 1/ namietla márne uplynutie trojročnej lehoty, keď pôvodná žaloba pre svoju nezrozumiteľnosť vyžadovala doplnenie, ktoré bolo doručené oneskorene. Poprela uplatnený nárok tiež tvrdením, že napadnutý typ prevodov nevyžaduje súhlas druhého manžela, keď majetok obchodnej spoločností nie je súčasťou BSM. Tvrdila, že v čase prevodov nemala vedomosť o žiadnej pohľadávke žalobkyne voči žalovanému 2/. Poprela predchádzajúce pokusy o získanie súhlasu žalobkyne s prevodmi. Potvrdila zhoršenie zdravotného stavu žalovaného 2/ v období po roku 2000 až 2004 ako dôvod napadnutých prevodov. Tiež uviedla, že žalovaní v čase prevodov nespĺňali definíciu blízkych osôb.

6. Žalovaný 2/, ešte v pozícii svedka, poprel úmysel ukračovať žalobkyňu. V rozhodnom čase, od roku 2002, poskytoval spoločným deťom výlučnú starostlivosť. Žalobkyňa si podľa neho privlastnila spoločné finančné prostriedky.

7. Žalobkyňa následne písomným podaním požiadala o pripustenie vstupu žalovaného 2/ do konania, s odôvodnením, že jeho vstupom do konania budú na strane žalovaných vystupovať všetci účastníci dotknutých právnych úkonov, ktorých neplatnosť sa v tomto konaní napáda.

8. Žalovaná 1/ žiadala návrh na vstup žalovaného 2/ do konania zamietnuť, s argumentom, že proti žalovanému 2/ vedie žalobkyňa identické konanie na Okresnom súde v Pezinku, k čomu doložila žalobný návrh s identickým odôvodnením.

9. Uznesením vyhláseným na pojednávaní dňa 11.01.2016 súd prvej inštancie rozhodol o pripustení žalovaného 2/ do konania. Oboznámil sa s vyjadrením žalujúcej strany, spracovaným advokátskou kanceláriou, určenou rozhodnutím Centra právnej pomoci z 20.11.2015. Obsah vyjadrenia definoval uplatnený nárok určenia neplatnosti zmlúv o prevode obchodných podielov z titulu ich relatívnej neplatnosti pri chýbajúcom súhlase žalobkyne, ako v tom čase manželky prevádzajúceho, s prevodmi. Právny názor oprel o súvisiacu judikatúru. Vyjadrenie doplnilo odôvodnenie naliehavého právneho záujmu na uplatnenom určení tak, že bez určenia neplatnosti prevodu obchodného podielu obchodnej spoločnosti G..L..G.. E. E..A..O.. a prevodu obchodného podielu obchodnej spoločnosti G.-E., E.. E..A..O.. z B.. C. L. na žalovanú 1/, hodnota bezpodielového spoluvlastníctva manželov (žalobkyne a C.. L.), k vyporiadaniu ktorého dôjde, sa tak značne zmenší o hodnotu predmetných obchodných podielov, na prevod ktorých nedala žalobkyňa B.. C.. L.Č. súhlas. Zároveň žalujúca strana odôvodnila tvrdenie o absolútnej neplatnosti napadnutých zmlúv nasledujúcimi skutkovými okolnosťami. Žalovaného 2/ obchodný podiel v rozhodnom čase v obchodnej spoločnosti G.-E., E.. E..A..O.. bol stanovený na 38%, pričom na žalovanú 1/ previedol podiel vo výške 2/5, t.j. 40%, čím previedol na žalovanú 1/ väčší obchodný podiel, ako mu v skutočnosti patril, v dôsledku čoho je táto zmluva podľa nej v zmysle ust. § 37 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) neplatná. Obe napadnuté zmluvy, ktorých účelom bolo ukrátiť žalobkyňu na jej právach, na rozdiel od zvýhodnenia žalovanej 1/ (v čase prevodov podielov svojej priateľky, v súčasnosti manželky), sa priečia podľa nej dobrým mravom a nepochybne sa jedná o rozpor so základnými morálnymi zásadami.

10. Dispozičným procesným úkonom žalujúca strana požiadala o zmenu žalobného petitu rozhodnutia, ktoré by určilo, že oba napadnuté právne úkony sú neplatné. Súd prvej inštancie zmenu pripustil a vo zvyšku konanie zastavil uznesením z 06.04.2016, ktoré po čiastočnom odvolaní žalovaných nadobudlo právoplatnosť dňa 16.08.2016.

11. V ďalšom štádiu konania sa strany sústredili na tvrdenia o pôvode finančných prostriedkov pri zakladaní staršej, respektíve oboch obchodných spoločností, s čím žalovaní spájali aj právny účinok, že obchodný podiel staršej spoločnosti aj z tohto dôvodu nepatril do BSM. Súd prvej inštancie vykonal dôkaz výsluchom svedka B.. L. G., ktorý potvrdil svoje predchádzajúce písomné vyhlásenie, že vklad potrebný na založenie spoločnosti G..L..G.. E.U. E..A..O., poskytol žalovanému 2/ ako dar. Žalujúca strana túto časť obrany považovala za irelevantnú, nakoľko za rozhodujúcu skutočnosť pre identifikáciu majetku patriaceho do BSM nemala pôvod prostriedkov, ale nadobudnutie obchodných podielov počas manželstva.

12. Po vyhodnotení vykonaných dôkazných prostriedkov súd prvej inštancie zistil, že žalobkyňa so žalovaným 2/ uzavreli pred ObNV Bratislava II dňa 16.02.1980 manželstvo. Tiež zistil, že žalovaný 2/ , ako jeden zo spoločníkov, založil s dňom zápisu 03.02.1992 obchodnú spoločnosť G..L..G.. E.U. E..A..O., a následne, s dňom zápisu 20.12.1993 ako jeden zo spoločníkov založil obchodnú spoločnosť G.-E. E.. E..A..O.. Mal za preukázané, že zmluvou o prevode obchodného podielu zo dňa 21.01.2004, previedol žalovaný 2/ svoj obchodný podiel vo výške 1 v spoločnosti G..L..G.. E. E..A..O.. na žalovanú 1/ za odplatu vo výške 100.000,- Sk. Zistil, že zmluvou o prevode obchodného podielu zo dňa 21.01.2004 previedol žalovaný 2/ svoj obchodný podiel vo výške 2/5 v spoločnosti G.-E. E.. E..A..O.. na žalovanú 1/ za odplatu vo výške 80.000,- Sk. Vychádzal tiež zo zistenia, že rozsudkom Okresného súdu Bratislava V z 09.02.2004, č.k. 8C 130/99-120, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 17.02.2005, č.k. 9Co 129/04-174, bolo dňa 15.04.2005 právoplatne zrušené bezpodielové spoluvlastníctvo žalobkyne a žalovaného 2/. Mal za preukázané, že rozsudkom Okresného súdu Bratislava V zo 07.02.2005 č.k. 25C 113/1999-459, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo 14. septembra 2006, sp. zn. 3Co 202/2005 bolo manželstvo účastníkov rozvedené, rozsudok v tejto časti nadobudol právoplatnosť dňom 19. marca 2007.

13. Takto ustálený skutkový stav súd prvej inštancie právne posúdil podľa § 143 OZ, § 145 ods. 1 OZ, § 37 ods. 1 OZ, § 39 OZ, § 41 OZ, § 40a OZ, § 42a OZ, § 42b OZ, § 115 ObZ a § 101 OZ, procesne s prihliadnutím na ust. § 42 ods. 1 OSP platného a účinného do 30.06.2016, pričom po

vyhodnotení vykonaného dokazovania v zmysle uvedených ustanovení dospel k záveru, že žalobným návrhom nie je možné vyhovieť.

14. Konštatoval, že žalobkyňa s použitím viacerých inštitútov požiadala súd prvej inštancie o poskytnutie ochrany so zhodným cieľom zvrátiť predaj obchodných podielov v obchodných spoločnostiach G..L..G.. E. E..A..O.. a G.-E. E.. E..A..O.. a reštituovať právny stav do pomerov pred ich predajom, prípadne dosiahnuť neúčinnosť týchto predajov voči nej. Uviedol, že účel odporovateľnosti právnych úkonov v zmysle citovaného ustanovenia 42a OZ docieľi úspešný žalobný návrh o neúčinnosti právnych úkonov voči žalobkyňi a takáto snaha zodpovedala jednému z písomných podaní žalobkyne, keď následná polemika strán a ich rozporné tvrdenia o existencii splatnej pohľadávky žalobkyne voči žalovanému 2/, ako podmienky odporovateľnosti, stratila zmysel procesným úkonom čiastočného späťvzatia žaloby v časti určenia o neúčinnosti zmlúv o prevodoch obchodných podielov a rozhodnutím o čiastočnom zastavení konania uznesením súdu prvej inštancie zo 06.04.2016, ktoré nadobudlo právoplatnosť 03.05.2016. Uzavrel, že predmetom konania tak zostalo určenie neplatnosti napadnutých zmlúv, a to ako ich relatívnej, tak aj absolútnej.

15. Právne argumentoval, že jedným z rozdielov týchto dvoch inštitútov je úprava, podľa ktorej sa relatívnej neplatnosti treba dovolať v trojročnej všeobecnej premlčacej dobe, v opačnom prípade úspešnosť žaloby zmarí hmotnoprávna námietka premlčania, k čomu v predmetnej veci zo strany žalovaných aj došlo. Pripomenul, že žalobkyňa sformulovala žalobný návrh tak, že žiadala určiť, že zmluvy o prevode obchodných podielov medzi žalovanými sú neplatné. Tento návrh síce neskôr doplnila o bližšiu identifikáciu zmlúv, konkrétne o dátumy ich uzavretia, z dokazovania však nevyplývalo nič, čo by nasvedčovalo iným prevodom obchodných podielov medzi žalovanými a z opísania rozhodných skutočností (napr. „k prevodu ani jednej zo spoločností odo mňa súhlas nežiadal“) je už z pôvodného podania dostatočne jasná a zrozumiteľná individualizácia nároku v podobe určenia relatívnej neplatnosti napadnutých zmlúv z dôvodu absencie jej súhlasu s prevodmi. Za vadu tohto podania však mal súd prvej inštancie to, že bolo urobené telefaxom, bez následného doloženia originálu, keď v tom čase účinná procesná úprava v takom prípade vyžadovala doplnenie originálom najneskôr do troch dní, v opačnom prípade súd na takéto podanie neprihliadal. Navyše, pre prerušenie plynutia premlčacej doby bolo nutné (na rozdiel od odporovateľnosti) dovolať sa relatívnej neplatnosti voči obom pasívne legitimovaným účastníkom napadnutých zmlúv, pričom konštatoval, že podanie smerovalo len voči jednému z nich. Uzavrel, že za relevantné uplatnenie relatívnej neplatnosti napadnutých zmlúv je preto najskôr možné považovať podanie z 02.06.2014, stále však iba voči jednej zo strán napadnutých zmlúv, keď k doplneniu potrebného okruhu pasívne legitimovaných osôb na strane žalovaných potom došlo až podaním z 25.11.2015. Uviedol, že právna teória aj prax sa zhodli na názore, že k účinnosti zmlúv o prevode (nie väčšinových) obchodných podielov medzi ich účastníkmi v obdobných prípadoch (spoločníkom a treťou osobou) dôjde až osvedčením ich podpisov. Zaujal názor, že v predmetnom prípade sa teda obidve napadnuté zmluvy stali perfektnými 05.02.2004, od kedy bolo možné právo objektívne uplatniť prvý raz. Z vyššie uvedeného vyvodil, že trojročná premlčacia doba márne uplynula a hmotnoprávna námietka premlčania privodila zamietnutie žaloby. Pre úplnosť sa súd prvej inštancie v ostatnom priklonil k odôvodneniu procesného útoku žaloby v tom, že hodnota obchodného podielu patrí do masy BSM a jeho prevod podlieha súhlasu druhého z manželov, ako spoločnej veci, ktorá nepatrí do kategórie bežných. Na druhej strane, súd poskytuje ochranu dobromyseľnému nadobúdateľovi predmetu relatívne neplatného právneho úkonu, ktorý nadobudol v čase pred dovolaním sa relatívnej neplatnosti, čo by muselo byť (v prípade nepremlčania) eventuálne tiež objektom vyhodnotenia pri obchodnej spoločnosti G.-E. E..A..O..

16. Súd prvej inštancie konštatoval, že vyššie uvedené sa netýka žalobného návrhu v časti určenia absolútnej neplatnosti napadnutých zmlúv, kde pre tento nárok premlčacia doba neplynie. Napriek považoval za potrebné potrebné skonštatovať, že určenie absolútnej neplatnosti oboch napadnutých zmlúv žalobkyňa voči obom pasívne legitimovaným stranám uplatnila najskôr až 25.11.2015.

17. Uviedol, že úsilie o návrat právneho stavu do obdobia pred uzavretím napadnutých zmlúv legitimizuje žalobný návrh na určenie neplatnosti napadnutých zmlúv, nakoľko zmenu právneho stavu nie je možné dosiahnuť v rámci konania o vyporiadanie BSM, navyše rozhodnutie o určení je podmienkou pre zmenu zápisu nového právneho stavu v príslušnom obchodnom registri s následným vyporiadáním masy BSM vrátane hodnoty obchodných podielov. Dospel k záveru, že žalobkyňa má naliehavý právny záujem na požadovanom určení.

18. Pripomenul, že absolútnu neplatnosť oboch zmlúv žalobkyňa odôvodnila tým, že sa priečia dobrým mravom, keď dohodnutá odplata za prevádzané podiely nezodpovedala podľa nej skutočnej hodnote podielov žalovaného 2/ v uvedených obchodných spoločnostiach, pričom dôvodom tohto stavu bol podľa nej úmysel spolu so svojou priateľkou ukrátiť žalobkyňu na jej právach a naopak zvýhodniť žalovanú 1/.

19. V prvom rade súd prvej inštancie zaujal názor, že nezistil žiadne právne dôvody, ktoré by vylučovali hodnotu obchodných podielov z masy BSM. Toto tvrdenie žalobkyňa oprela o judikatúru, citujúc konkrétne Uznesenie Ústavného súdu SR č.k. IV. ÚS 185/2012-32 zo dňa 12.04.2012; Rozsudok Najvyššieho súdu SR č.k. 5 Obdo 11/2007-145 zo dňa 25.06.2008; Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4 Obdo 2/2010 zo dňa 30.04.2010, Rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 24 Co 430/2010-149 z 27.07.2011. Naproti tomu, žalovaní odkazovali na odôvodnenie a záver rozhodnutia NSSR sp. zn. 6 Obdo 11/2007 a tiež Uznesenie ÚS SR, č.k. III ÚS 399/2015-16, ktoré však iba upozornilo na nejednotnú rozhodovaciu prax senátov NSSR. Konštatoval, že Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozhodnutí sp. zn. 2 Cdo 168/2005 vyjadril a odôvodnil svoj názor, že obchodný podiel v spoločnosti s ručením obmedzeným nadobudnutý počas manželstva jedným z manželov zo spoločných prostriedkov sa stáva súčasťou BSM. Pri odôvodnení tohto svojho názoru okrem iného poukázal na § 149 ods. 4 in fine OZ, ktorý sa v súvislosti s vyporiadaním BSM výslovne zmieňuje, že predmetom vyporiadania sú okrem hnuiteľných a nehnuteľných vecí aj "ostatné majetkové práva". V tejto súvislosti uviedol, že doslovný gramatický výklad slovného spojenia „predmet vlastníctva“ použitého v § 143 OZ by viedol k tomu, že do BSM by nepatrili ani napr. prostriedky z platu, resp. zo mzdy, ktoré zamestnávateľ vyplatí jednému z manželov na účet v banke. Takýto manžel nie je vlastníkom peňazí, ale má pohľadávku voči banke. Preto mal za potrebné vykladať slovné spojenie „predmetom vlastníctva“ širšie ako tak, že ide iba o hnuiteľné a nehnuteľné veci (Tomáš Čentík: Obchodný podiel a bezpodielové spoluvlastníctvo manželov). Na tento ustálený názor (vyslovený v rozhodnutí najvyššieho súdu publikovaného v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR) nadviazalo aj rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 5 Obdo 11/2007. Pokiaľ však Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozhodnutí sp. zn. 6 Obdo 30/2009 dospel k opačnému záveru, že obchodný podiel v spoločnosti s ručením obmedzeným manžela nadobudnutý počas manželstva do BSM nepatrí, zdôraznil už uvedené, že svoj odklon od doterajšej súdnej praxe náležitým spôsobom nevysvetlil. Najvyšší súd svoje tvrdenie opiera o skutočnosť, že spoločníkom je len ten z manželov, ktorý uzavrel spoločenskú zmluvu, keď však pre určenie majetku tvoriaceho BSM nemal za relevantné, ktorý z manželov zmluvu, ktorou sa nadobúda majetok, uzavrel, ale to, či došlo k uzavretiu počas trvania manželstva a zo spoločných prostriedkov (§ 143 OZ). Najvyšší súd tiež argumentuje, že práva a povinnosti vyplývajúce z obchodného podielu sa spravujú výlučne Obchodným zákonníkom ako lex specialis a spoločenskou zmluvou, preto nikto iný ako spoločník (ani manžel spoločníka) nemôže zasahovať do práv spoločníka previesť svoj podiel na tretiu osobu. Súd prvej inštancie právne dôvodil, že ObZ však nevylučuje obchodný podiel z masy BSM a ani rozsah BSM nijako nemodifikuje tak, ako je vymedzený v § 143 OZ, a nevylučuje, že obchodný podiel ako majetková hodnota do BSM patrí. Keďže obchodnoprávna úprava otázku obchodného podielu a BSM neupravuje, subsidiárne sa aplikujú na tieto vzťahy podľa § 1 ods. 2 ObchZ predpisy občianskeho práva - § 143 OZ (Tomáš Čentík: Obchodný podiel a BSM in ARsN r. 2018). Z toho, že obchodný podiel je inou majetkovou hodnotou, ako aj uviedol najvyšší súd v rozhodnutí sp. zn. 2 Cdo 168/2005, vychádzajúc z § 149 ods. 4 in fine OZ a môže byť predmetom občianskoprávných vzťahov v zmysle ustanovenia § 118 ods. 1 OZ, súd prvej inštancie analogicky vyvodil, že ak jeden z manželov nadobudne za trvania manželstva obchodný podiel v spoločnosti s ručením obmedzeným zo spoločných prostriedkov, stáva sa tento obchodný podiel súčasťou BSM. Konštatoval, že tvrdenie žalobkyne o obchodných podieloch ako spoločnom majetku bývalých manželov bolo súčasťou opisu rozhodujúcich skutočností od začiatku konania a napriek tomu, že žalovaný v konaní vypovedal ako svedok, neskôr ako strana sporu, v žiadnom z dôkazných prostriedkov nepoužil voči tvrdeniu žalobkyne skutkovú obranu, spočívajúcu v tvrdení, že obchodný podiel v spoločnosti G..L..G.. E. E..A..O.. nepatrí do BSM, nakoľko prostriedky vkladu boli darom druhého spoločníka, Ing. Ľubomíra Mäkkého, ktorý túto obranu potvrdzoval čestným prehlásením až z 10.10.2016, neskôr aj svedeckou výpoveďou. Žalujúca strana tento dôkazný prostriedok namietla, s tým, že nebol uplatnený včas a keďže žalovaní ani svedok neuviedli žiadny dôvod, prečo tento dôkazný prostriedok nemohli uplatniť skôr, súd prvej inštancie naň v zmysle ust. § 153 CSP neprihliadol. Zároveň súd prvej inštancie v prospech žaloby vyhodnotil spornú skutkovú okolnosť o blízkom vzťahu žalovaných v rozhodnom čase, najmä s poukazom na obsah ich vyjadrení nezávisle a zhodne, každý vo svojom rozvodovom konaní.

20. Žaloba však podľa názoru súdu prvej inštancie neuniesla bremeno tvrdenia o napadnutých zmluvách ako právnych úkonoch v rozpore s dobrými mravmi. Konštatoval, že právny úkon je neplatný, ak sa prieči dobrým mravom, pričom za dobré mravy treba považovať súhrn spoločenských, kultúrnych a mravných noriem, ktoré v historickom vývoji osvedčujú istú nemennosť, sú rešpektované rozhodujúcou časťou spoločnosti a majú povahu noriem základných. Ide teda o súhrn etických, všeobecne zachovávaných a uznávaných zásad, ktorých dodržiavanie je veľakrát zabezpečované aj právnymi normami tak, aby každé konanie bolo v súlade so všeobecnými morálnymi zásadami demokratickej spoločnosti. Dobré mravy sú totiž meradlom hodnotenia konkrétnej situácie, odpovedajúcej všeobecne uznávaným pravidlám slušnosti v súlade so všeobecnými zásadami morálky demokratickej spoločnosti. Úvaha súdu o tom, či výkon práv a povinností je v rozpore s dobrými mravmi, musí byť podložená konkrétnymi zisteniami v konaní.

21. Súd prvej inštancie zdôraznil, že bremeno tvrdenia a dôkazu o zmluvách v rozpore s dobrými mravmi zaťažuje žalobu. Jej úlohou je opísať rozhodujúce konkrétne okolnosti, podložené dôkaznými prostriedkami, ktoré nespochybniteľne naplnia skutkovú podstatu ustanovenia § 39 OZ. Zaujal právny názor, že cena ako výsledok dohody zmluvných strán bez ďalšieho kontextu nemôže byť v rozpore s dobrými mravmi. Vyhodnotil, že jej podhodnotenie v príčinnej súvislosti s úmyslom ukrátiť žalobkyňu na majetkových hodnotách, žaloba presvedčivo, ako jedinou alternatívu, nepreukázala. Neprodukovala tvrdenie o, podľa nej, reálnej cene za obchodné podiely, opreté o odborné vyjadrenie alebo znalecký posudok, ktoré nemôže svojou úvahou suplovať súd. Odkazovala len na daňové výstupy (daňové priznanie, súvaha, výkaz ziskov a strát), ktoré cenu obchodných podielov nedefinujú, sú obsahom iného konania súdu prvej inštancie, ktorého žalovaná nie je stranou sporu, navyše súd prvej inštancie ani po nahliadnutí do týchto listinných dôkazov v nich nenašiel oporu nekonkrétnych tvrdení o obrate viac ako 800.000.000,- Sk alebo hodnote prevádzaných podielov vo výške 1.600.000,- Sk, či 9.100.000,- Sk v rozhodnom období, preto ani nemohol na tieto listiny prihliadnuť. Úmysel žalovaného 2/ ukrátiť žalobkyňu pri vyporiadaní BSM mal opäť len v rovine tvrdenia bez akéhokoľvek dôkazu, kde na účinné popretie stačilo odmietnutie takéhoto tvrdenia žalovanými. Vyhodnotil, že deklarovaná súvislosť s konaním o určenie výživného na manželku, za účelom zostať insolventný, na inom mieste koliduje z jej vyjadrením, že prevody podielov spravili insolventnú z nej, keď preukázanie určitého tvrdenia o úmyselne neetickom správaní žalovaného 2/ voči žalobkyňi, konkrétne v súvislosti s prevodmi obchodných podielov, je nezastupiteľnou povinnosťou žaloby, ktorej sa nemôže zbaviť.

22. Na druhej strane však súd prvej inštancie konštatoval, že pri ktoromkoľvek tvrdení či dôkaznom prostriedku treba vziať na zreteľ širšie pomery, prostredie a celkové súvislosti. Zohľadnil, že v marci 1999, po odlúčení zo septembra 1998, začalo medzi žalobkyňou a žalovaným 2/ rozvodové konanie. Vzal do úvahy, že odvtedy nielen strany tohto sporu, ale aj iné zainteresované osoby, medzi sebou viedli a vedú neštandardné množstvo sporov, v ktorých sa (vrátane predmetného) navzájom obviňujú z úskokov, schválností, obštrukcií a iných negatívnych spôsobov správania s úmyslom poškodiť „druhej strane“, vrátane ujmy na veľkosti majetku. Mal za to, že silná miera narušenia vzájomných vzťahov a hĺbka rán z dvoch dekád konfliktov sa prejavila vo zvýšenej intenzite obojstrannej intolerancie aj v predmetnom konaní. Strany zhodne konštatovali ako príčinny dôsledok ich zhoršený zdravotný stav. Z rozhodnutí spomínaných sporov, najmä rozvodového, ktoré sú spôsobilé objektivizovať stav vecí, navyše vyvodil, že situácia našla odraz aj v zhoršenom zdravotnom stave detí, najmä po ich dlhodobjšom pobyte v Turecku, aktívne a bez súhlasu žalovaného 2/ zrealizovanom žalobkyňou. Bol toho názoru, že konfrontácia rodičov v súvislosti so starostlivosťou o spoločné deti je javom s asi najbolestivejším dopadom vyššie charakterizovanej atmosféry. Ďalej vzal zreteľ na to, že súd v konaní o zrušení BSM, ktorého trvanie by odporovalo dobrým mravom, takéto správanie (v rozhodnom čase) skonštatoval na strane žalobkyne. Nespochybnil, že nesporná absencia jej súhlasu s prevodmi obchodných podielov by dovoľovala úvahu o rozpore s dobrými mravmi, situáciu je však vždy potrebné vyhodnotiť vzhľadom na konkrétne pomery prípadu. Tie však hovoria o prostredí, ktoré vylučuje nielen konštruktívny, ale akýkoľvek, hoc čo i len sprostredkovaný dialóg. Za takéhoto stavu by bolo, podľa názoru súdu prvej inštancie, nespravodlivé vyňať len jeden z aspektov skutkového stavu a izolovane, bez vzájomných súvislostí, mu inkorporovať právny účinok.

23. Ani zvyšný útok žaloby o absolútnej neplatnosti napadnutých prevodov súd prvej inštancie nevyhodnotil ako dôvodný. Obsah zmluvy o prevode obchodného podielu medzi žalovanými z 21.01.2004 nesporne definuje predmet prevodu ako 2/5-nový podiel na obchodnej spoločnosti G.-E., E.. E..A..O., pričom, takisto nesporne, žalovaný v čase prevodu vlastnil len 38%-tný podiel spoločnosti. Pri

následnom prevode podielov v roku 2012 je správne v prípade žalovanej už uvedená 38%-tná výška jej podielu. Zmluva medzi žalovanými teda nesporne vykazuje vadu, ktorou dôvodila žaloba, táto však, podľa názoru súdu prvej inštancie, spôsobuje jej neplatnosť len v časti prevyšujúcej skutočný podiel žalovaného podľa ust. § 41 OZ, nie celej zmluvy. Ďalej uviedol, že ust. § 115 ods. 6 ObZ nebolo v rozhodnom čase súčasťou právneho poriadku, rovnako ako povinnosť osvedčovať podpisy z valného zhromaždenia spoločnosti o nevyužití predkupného práva spoločníka pri prevode na tretiu osobu.

24. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol v zmysle zásady úspešnosti v konaní podľa § 255 ods. 1 CSP vzhľadom na plný úspech žalovaných 1/, 2/ v konaní.

25. Proti tomuto rozsudku podala riadne a včas prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolanie žalobkyňa dôvodiac, že súd prvej inštancie dospel podľa nej na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f) CSP) a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza podľa nej z nesprávneho právneho posúdenia veci (365 ods. 1 písm. h) CSP). Nesúhlasila so súdom prvej inštancie v tom, že žalobkyňa podhodnotenie prevedených obchodných podielov nepreukázala, a že daňové výstupy (ako daňové priznanie, súvaha, výkaz ziskov a strát) cenu obchodných podielov nedefinujú. Uviedla, že obchodný podiel predstavuje účasť spoločníka na spoločnosti a z nej plynúce práva a povinnosti. Podiel sa oceňuje mierou účasti spoločníka na čistom obchodnom imaní spoločnosti (§ 61 ods. 1 ObZ). Čisté obchodné imanie je obchodný majetok - súhrn majetkových hodnôt (vecí, pohľadávok a iných práv a peniazmi ocenených iných hodnôt), ktoré patria podnikateľovi a slúžia alebo sú určené na jeho podnikanie, po odpočítaní záväzkov vzniknutých podnikateľovi v súvislosti s podnikaním (§ 6 ObZ.). V zmysle vyššie uvedenej zákonnej úpravy oceňovania obchodného podielu mala za to, že z daňových výstupov ako daňové priznanie, súvaha, výkaz ziskov a strát, ktoré obsahujú všetky relevantné údaje potrebné k oceneniu obchodného podielu, bolo možné jednoznačne dospieť k záveru o podhodnotení prevedených obchodných podielov. Upozornila, že podľa účtovnej závierky spoločnosti G..L..G. E. E..A..O.. bol hospodársky výsledok tejto spoločnosti za rok 2003 po zdanení vo výške 2.214.000,- Sk (73.491,34 €) a podľa účtovnej závierky spoločnosti G.-E., E.. E..A..O.. bol hospodársky výsledok tejto spoločnosti za rok 2003 po zdanení 1.116.000,- Sk (37.044,41 €). Vzhľadom na reálnu hodnotu prevedených obchodných podielov mala úmysel žalovaného 2/ ukrátiť žalobkyňu pri vypořiadaní BSM za evidentný a nesporný, čo mala v konaní listinnými dôkazmi za preukázané. Pripomenula, že uvedené skutočnosti preukázané v priebehu konania žalovaní nenamietali ako nesprávne, pravdivosť dôkazov predložených ňou súdu prvej inštancie bola potvrdená tiež listinnými dokumentármi, tiež tými, ktoré obsahovali spisy obchodného registra Okresného súdu Bratislava I a Okresného súdu Košice I, ktoré uvedené doklady spoločnosti G..L..G. E. E..A..O.. a G.-E., E.. E..A..O.. obsahujú. Konštatovala, že súd prvej inštancie ich mal v konaní vo veci pripojené k spisu sp.zn. 8C/14/2007 ako aj s tými, v súvislosti s masou BSM, ktorú žalobkyňa a žalovaný spoločne nadobudli počas trvania ich manželstva, ako aj s tými, v súvislosti s výživným na manželku, ustanovenom žalovanému 2/ v prospech žalobkyne nielen z povinnosti zo zákona, ale aj vymáhateľnými rozhodnutiami súdu titulom výživného na manželku vo výške 3000,- Sk mesačne odo dňa 24.02.2003 vykonateľnom a vo výške 35 000,- Sk mesačne odo dňa 12.07.2004 predbežne vykonateľnom a teda pohľadávkami žalobkyne voči žalovanému 2/ vymáhateľnými vo viac ako ročnom predstihu pred tým, alebo o ktorých žalovaný 2/ vedel, že v zmysle zákona je ich im povinný v prospech žalobkyne dostať, skôr ako napádané zmluvy o prevodoch obchodných podielov sa dňom 05.02.2004 sa stali perfektnými.

26. Pokiaľ ide o v odvolaní namietané nesprávne právne posúdenie veci vytkla súdu prvej inštancie, že sa nesprávne vysporiadal s hmotnoprávnou námietkou premlčania žalovaných, keď mal za to, že trojročná premlčacia doba márne uplynula. Vyjadrila názor, že k relevantnému uplatneniu neplatnosti napadnutých zmlúv došlo písomnými podaniami žalobkyne doručenými súdu prvej inštancie dňa 23.01.2007 a 24.01.2007 a nie až 02.06.2014, ako podľa nej nesprávne uvádza súd prvej inštancie. Uviedla, že označenie žalovaného resp. žalovaných žalobkyňou je otázkou procesnoprávnou, ktorá bola v priebehu riešenia otázok procesneprávných v konaní riadne vyriešená. Pristúpenie, zámenu a zmenu účastníkov označila za procesné inštitúty, ktoré umožňujú zefektívnenie civilného procesu v sporovom konaní. Ich účelom je zamedziť zamietnutie žaloby v prípade, ak ide o nesprávny okruh pôvodných účastníkov zrejmy a ľahko napravitelný tým, že sa v priebehu konania rozšíri alebo zmení. Tieto inštitúty umožňujú reagovať na bežné zmeny v hmotnoprávnom postavení účastníkov v súvislosti s ich dovolenými právnymi úkonmi majúcimi vplyv na vecnú legitimitáciu účastníkov. Skutočnosť, či žalobkyňa v podanej žalobe, v ktorej sa domáha neplatnosti napadnutých zmlúv (tak absolútnej, ako aj relatívnej) označí ako žalovaných (pasívne legitimovaných) oboch účastníkov napadnutej zmluvy

alebo len jedného, považovala vo vzťahu k prerušeniu plynutia premlčacej doby za irelevantnú, nakoľko premlčanie vrátane plynutia premlčacej doby je otázkou hmotnoprávna a označenie žalovaného resp. žalovaných žalobkyňou je otázkou procesnoprávnou, ktorej nesprávne zodpovedanie môže privodiť zamietnutie žaloby. Nakoľko žaloba bola podaná písomnými podaniami zo dňa 23.01.2007 a 24.01.2007 a napadnuté zmluvy sa stali perfektnými až 05.02.2004. mala za zrejmé, že trojročná premlčacia doba bola zachovaná a hmotnoprávna námietka premlčania nebola spôsobilá privodiť zamietnutie žaloby. Upriamila pozornosť odvolacieho súdu na skutočnosť, že napádané prevody boli uskutočnené počas trvania manželstva žalobkyne a žalovaného 2/, ktoré bolo právoplatne ukončené až 19.03.2007, avšak bez súhlasu žalobkyne, manželky žalovaného 2/, ktorý výzvam žalobkyne o nápravu dobrovoľne nepristúpil.

27. Podľa jej názoru sa súd prvej inštancie správne priklonil k odôvodneniu procesného útoku žaloby, že hodnota obchodného podielu patrí do masy BSM. Tak isto podľa nej správne neprihliadol na procesnú obranu žalovaných, spočívajúcu v tom, že obchodný podiel v spoločnosti G..L..G.. E. E..A..O.. nepatrí do BSM, a to aj z dôvodu, že to tvrdili s viac ako dvanásťročným oneskorením: "nakoľko prostriedky vkladu boli darom druhého spoločníka, B.. L. G.L.". Mala za to, že súd prvej inštancie správne vyhodnotil spornú skutkovú okolnosť o blízkom vzťahu žalovaných v rozhodnom čase, najmä s poukazom na obsah ich vyjadrení nezávisle a zhodne, každý vo svojom rozvodovom konaní. Namietala však, že súd prvej inštancie dospel k nesprávnemu záveru, že žaloba neunesla bremeno tvrdenia o napadnutých zmluvách ako o právnych úkonoch v rozpore s dobrými mravmi, ktoré sú podľa nej meradlom hodnotenia konkrétnej situácie, odpovedajúcej všeobecne uznávaným pravidlám slušnosti v súlade so všeobecnými zásadami morálky demokratickej spoločnosti. Mala za to, že z jej strany bolo listinnými dôkazmi - daňové výstupy (ako daňové priznanie, súvaha, výkaz ziskov a strát) podhodnotenie prevedených obchodných podielov v konaní preukázané. Blízky vzťah žalovaných (oboch účastníkov napadnutých zmlúv) konštatoval samotný súd prvej inštancie. Vzhľadom na reálnu hodnotu prevedených obchodných podielov v spojitosti s tým, že sa jednalo o prevod obchodných podielov zo strany žalovaného 2/ na žalovanú 1/, ktorá bola v rozhodnom čase jeho priateľka (v súčasnosti manželka), pričom k prevodu došlo za trvania manželstva so žalobkyňou a bez jej súhlasu, mala úmysel žalovaného 2/ ukrátiť žalobkyňu na jej právach a oprávnených záujmoch v rámci vuporiadania BSM za jednoznačný. Vyjadrila názor, že konkrétna situácia rozhodne nezodpovedá všeobecne uznávaným pravidlám slušnosti v súlade so všeobecnými zásadami morálky demokratickej spoločnosti. Vyjadrila presvedčenie, že úmyselné neetické správanie žalovaného 2/ voči žalobkyňou, konkrétne v súvislosti s prevodmi obchodných podielov, bolo žalobkyňou v konaní preukázané. Poukázala na skutočnosť, že manželstvo, ktoré žalovaný 2/ so žalobkyňou uzavreli dňa 05.11.1983 (dátum 16.02.1980 uvedený v rozsudku nie je správny) trvalo nepretržite až do dňa ich rozvodu dňa 19.03.2007 ako správne uvádza tiež súd prvej inštancie v napádanom rozhodnutí. Z uvedeného vyvodila, že k napádaným prevodom prišlo počas trvania manželstva žalobkyne a žalovaného 2/, na osobu blízku žalovanému 2/, prostriedky patrili do bezpodielového spoluvlastníctva manželov (BSM) žalobkyne a žalovaného 2/ a vzhľadom na ich charakter ich prevody podliehali súhlasu druhého z manželov, ako spoločnej veci, ktorá nepatrí do kategórie bežných. V daných súvislostiach považovala za možný iba záver, že išlo zo strany žalovaných o konanie so snahou obísť zákon, s úmyslom ukrátiť žalobkyňu na jej zákonných nárokoch, v rozpore s dobrými mravmi. Namietala, že uvedené správne zistené skutkové zistenia však súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil, keď konanie žalovaných ako také nevidel priečiace sa zákonu, ani snahou zákon obísť a dokonca ani nie v rozpore s dobrými mravmi. Pripomenula, že BSM manželov žalobkyne a žalovaného 2/ B.. C. L.O. bolo za trvania manželstva na návrh žalovaného 2/ právoplatne zrušené rozsudkom Okresného súdu Bratislava V zo dňa 09.02.2004 č.k. 8C 130/99-120, ktorý v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 17. 02. 2005 č.k. 9 Co 126/04-174 nadobudol právoplatnosť dňa 15. 04. 2005 a vykonateľnosť dňa 19.04. 2005. Uvedené konanie o zrušení BSM podľa nej preukazuje, že napádané prevody boli ku dňu ich perfektnosti v BSM žalobkyne a žalovaného 2/, ku dňu právoplatnosti zrušenia BSM žalovaný 2/ vlastníkom obchodných podielov formálnoprávne nebol a keďže napádané právne úkony časovo korešponujú s vynesением prvostupňového rozsudku o zrušení BSM za trvania manželstva, ponúkajú záver o snahe minimalizovať pohľadávku žalobkyne voči žalovanému 2/ titulom vuporiadania BSM, keďže v prípade obchodného podielu má oprávnená osoba voči vlastníkovi obchodného podielu nárok výhradne na polovicu hodnoty obchodného podielu v jeho vlastníctve. Žalobkyňa poukázala na zistený skutkový stav, že v súdnom konaní o vuporiadanie BSM preukazuje, že v čase štyroch rokov a siedmych mesiacov po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia o zrušení BSM žalobkyne a žalovaného 2/ z dôvodov konania proti dobrým mravom B.. C. L. proti nej podal návrh na rozdelenie BSM, kde účelovo klame, že počas manželstva s B.. E. L. nenadobudol nič,

okrem bytu na H. Z. Č.. X v R., pričom jeho podanie je znáškou účelových fabulácií, zavádzajúcich tvrdení a až difamujúcej povahy a pridal neplatné rozhodnutie o rozvode, ktoré bolo zrušené odvolacím súdom, neplatný trestný rozkaz na žalobkyňu. Tiež poukázala na zistený skutkový stav, že v súdnom konaní o zrušenie bezpodielového vlastníctva manželov (za trvania manželstva), v ktorom žalovaný ako navrhovateľ v predmetnej veci žiadal a súd mu vyhovel, aby bezpodielové vlastníctvo účastníkov bolo zrušené, pretože by bolo proti dobrým mravom, pričom súd nepovažoval za prekážku vyhovieť žiadosti navrhovateľa, keď práve navrhovateľ bol ten, kto konal proti dobrým mravom, keď vraj zákon neuvádza, ktorý z účastníkov, či navrhovateľ alebo odporca má konať proti dobrým mravom, aby mu súd vyhovel, keď BSM žalovaného bolo na jeho návrh a z dôvodov jeho konania proti dobrým mravom voči žalobkyni zrušené rozsudkom Okresného súdu Bratislava II č.k. 8C/130/1999-120, ktorý v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave č.k.9Co/126/2004-179 zo dňa 17.02.2005 nadobudol právoplatnosť dňa 15.04.2005 a vykonateľnosť 19.04.2005. V daných súvislostiach namietala nesprávnu úvahu súdu prvej inštancie pri rozhodovaní a odôvodnenie rozhodnutia, majúc za to, že súd prvej inštancie nesprávne hodnotí rozsudok súdu v neprospech žalobkyne z dôvodov konania proti dobrým mravom žalobkyne a podľa nej nesprávne prehliadol, že jediné dôvody, ktoré súd ako porušenie dobrých mravov zo strany žalobkyne proklamoval, bolo, že uplatnila svoje zákonné práva v konaní, jej zlý zdravotný stav, skutočnosť, že žalovaný (v konaní sp.zn. 8C/130/1999) navrhovateľ) na ňu podal trestné oznámenia (o ktorých súd a prokuratúra rozhodli tak, že žalobkyňu zbavili obvinení, oslobodili z obvinení a to priebežne v rokoch 2002 až v rokoch 2016 a v rokoch 2019, ktoré z rokov 2006-2019 boli dôkazne preukázané v konaní v označenej veci). V súvislosti so súdnym konaním vo veci o zrušenie bezpodielového vlastníctva manželov (za trvania manželstva) poukázala ďalej na skutočnosť, že prebiehalo v rokoch 1999 až 2005. Uviedla, že súdny spis sp.zn. 8C/130/1999 Okresného súdu Bratislava V o zrušenie BSM mal súd prvej inštancie pripojený a ako taký je dôkazom, pričom ani raz v priebehu konania žalovaný 2/ v tom konaní netvrdil, že dôvodom zrušenia bezpodielového spoluvlastníctva manželov (za trvania manželstva) by malo byť znižovanie spoločne nadobudnutého majetku B.. E. L. (tu žalobkyňou) a teda obsah súdneho spisu podľa nej preukazuje, že v priebehu konania o zrušenie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, žalovaný ako navrhovateľ v konaní sp.zn. 8C/130/1999 Okresného súdu Bratislava V pri hľadaní doslova zámienok, z akého dôvodu je „nutné“ bezpodielové spoluvlastníctvo manželov L. - C. a E. zrušiť, sa uchýlil k dôvodu porušovania dobrých mravov ním samotným voči jeho manželke E., ale ani raz B.. C. L. nedôvodil v konaní o zrušenie BSM počas trvania manželstva tým, že by B.. E. L.O. akýmkoľvek spôsobom znižovala spoločný majetok, ani tým, že by B.. E. L. zo spoločného účtu manželov vybrala finančné prostriedky a tak znížila ich spoločný majetok, ani tým, že by B.. E. L. zo spoločného účtu manželov v zahraničí vybrala finančné prostriedky a tak znížila ich spoločný majetok. Je podľa nej bez pochybnosti, že ak by B.. E. L. v danom období skutočne vybrala finančné prostriedky z účtu manželov L.Ý. vedenom hoci aj v zahraničí, a tak znížila ich spoločný majetok, B.. L. by takýto skutok okamžite použil ako argument, dôvod zrušenia BSM za trvania manželstva, ale takýto dôvod neexistoval, B.. C. L. takto neargumentoval. Ak tak žalovaný robí dnes, de facto priznáva svoje nie malé tajné úspory v zahraničí. Vyjadrila názor, že dôkazy, ktoré žalovaný 2/ v konaní predložil ako dôkazy výberov z banky, preukazujú paradoxne skutočnosť pôvodu peňazí, ktoré žalovaný 2/ použil na vybavenie spoločnej domácnosti so žalovanou 1/, keď tieto výbery boli uskutočnené práve v období, kedy žalovaný 2/ zakladal nový partnerský vzťah so žalovanou 1/, a to všetko na úkor žalobkyne a v absolútnom rozpore s dobrými mravmi. S poukazom na vykonané dôkazy mala za absurdné dôvodenie súdu prvej inštancie, že absenciu súhlasu s prevodmi obchodných podielov zo strany žalobkyne je možné "ospravedlniť" možnosťou "vylúčenia nielen konštruktívneho, ale aj akéhokoľvek, hoc čo i len sprostredkovaného dialógu, keď v konaní mala za preukázané, že ku dialógu medzi žalobkyňou a žalovanými prišlo minimálne dňa 05.10.2002, a to za asistencie svedkov, ako aj nátlaku vyvíjanom na žalobkyňu, aby súhlas vyslovila, a to nielen pod hrozbou, ale aj uskutočňovaným nátlakom - bránením jej v akomkoľvek styku s deťmi. Súčasne s poukazom na pojednávania v súdnych konaniach, na ktorých sa obaja preukázateľne stretli a vzhľadom na miesto stretnutia - súd - nie je možné uvažovať o inej ako slušnej komunikácii minimálne v rovine uvažovania o žalobkyni: napr. v dňoch 07.02.2002 na pojednávaní na Krajskom súde v Bratislave v odvolacom konaní o rozvode manželstva účastníkov, stretnutí u súdneho znalca z odboru psychológie dňa 03.11.2003, o čom sú písomné záznamy, (spisy o rozvode sp.zn.25C/113/99 a o zverení do výchovy a starostlivosti detí sp.zn. 17Nc/66/2001, ktoré súdne spisy mal súd prvej inštancie pripojené), vylúčila proklamovanú "nemožnosť" komunikácie žalovaného 2/ so žalobkyňou. Súčasne s poukazom práve na konkrétne špecifika prípadu, a znenie právnej úpravy, kde neoddeliteľnou súčasťou prevodu je súhlas manželky a odôvodnenie súdu prvej inštancie, založené výhradne na voľnej úvahe, poprípade nekritickom osvojení si tvrdení žalovaných, napadnutý rozsudok označila za nesprávny, nie v súlade s právnou úpravou. Uviedla, že žalovaný 2/ prevodom obchodných

podielov v predmetných spoločnostiach na žalovanú 1/, osobu jemu blízku, svoju priateľku, za trvania manželstva so žalobkyňou a bez jej súhlasu a dokonca bez primeraného protiplnenia (čo vyplýva aj z tzv. „ceny“ podielov určenej žalovaným 2/ pri ich prevode na žalovanú 1/ - vo výške nezodpovedajúcej ich reálnej trhovej hodnote), poškodil žalobkyňu na jej právach a oprávnených záujmoch v rámci bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Zdôraznila, že protiprávne konanie žalovaného 2/, ktorého účelom bolo ukrátiť žalobkyňu na jej právach na rozdiel od zvýhodnenia T. G.L. U.. XX.XX.XXXX - žalovanej 1/ (v čase prevodov podielov svojej priateľky, v súčasnosti manželky), sa prieči dobrým mravom a nepochybne sa podľa nej jedná o rozpor so základnými morálnymi zásadami. Z uvedeného vyvodila záver, že napadnuté zmluvy o prevode obchodného podielu sú podľa § 39 OZ absolútne neplatnými právnymi úkonmi. Pokiaľ ide o absolútnu neplatnosť právneho úkonu tiež uviedla, že táto pôsobí priamo zo zákona (ex lege), a to od počiatku (ex tunc), bez ohľadu na to, či sa tejto neplatnosti niekto dovolal, preto právne účinky, t.j. subjektívne občianske práva a občianskoprávne povinnosti z takto absolútne neplatného právneho úkonu nevzniknú, keď súd prihliada k absolútnej neplatnosti právneho úkonu i bez návrhu, t.j. z úradnej povinnosti. Absolútnu neplatnosť právneho úkonu nemožno podľa platného právneho stavu spätne zhojiť ani dodatočným schválením (ratihabíciou), ani odpadnutím vady prejavu vôle (tzv. konvalidáciou).

28. Žalobkyňa v odvolaní súdu prvej inštancie taktiež vytkla nesprávne právne posúdenie útoku žaloby o absolútnej neplatnosti napadnutého prevodu v spoločnosti G.-E., E.. E..A..O.. ako nedôvodného. Podľa nej súd prvej inštancie správne zistil, že obsah zmluvy o prevode obchodného podielu medzi žalovanými z 21.01.2004 nesporne definuje predmet prevodu ako 2/5-nový (40%-tný) podiel na obchodnej spoločnosti G.- E., E.. E..A..O., pričom takisto nesporne, žalovaný 2/ v čase prevodu vlastnil len 38%-tný podiel spoločnosti. Hoci zmluva medzi žalovanými nesporne vykazuje vadu, táto však podľa súdu prvej inštancie spôsobuje jej neplatnosť len v časti prevyšujúcej skutočný podiel žalovaného podľa ust. § 41 OZ, nie celej zmluvy. Pripomenula, že právny úkon môže byť neplatný celkom alebo sčasti. V prípade, ak sa dôvod neplatnosti týka podstatnej náležitosti právneho úkonu, bez ktorej právny úkon nemôže vzniknúť, je právny úkon neplatný v celom rozsahu. Vymedzenie veľkosti prevádzaného obchodného podielu, ktorej neplatnosť žalobkyňa namieta, podľa nej nemožno oddeliť od ostatného obsahu zmluvy o prevode obchodného podielu, keďže sa jedná o jej podstatnú náležitosť. Z uvedeného vyvodila záver, že zmluva zo dňa 21.01.2004 o prevode obchodného podielu v spoločnosti G.-E., E.. E..A..O.. je absolútne neplatným právnym úkonom ako celok, nie len v časti prevyšujúcej skutočný podiel žalovaného 2/ (t.j. vo výške 2%). Mala za to, že rozhodnutie ako také nie je možné hodnotiť ako predvídateľné, a ani ako spravodlivé, pričom v značnej miere nesie v mnohých ohľadoch znaky popierajúce zákaz svojvoľného postupu pri rozhodovaní vo veci a v rozhodnutí samotnom, popierajúce zákaz denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti). Podľa jej názoru z odôvodnenia rozhodnutia nevyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej tak, aby sa rozhodnutie nevymykalo zo zákonného, ale aj z ústavného rámca. Súd prvej inštancie podľa nej nedal odpoveď na všetky otázky nastolené žalobkyňou, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú, preukazujú skutkový stav, keď namietala, že súd prvej inštancie sa s nimi nevysporiadal, poprípade nie je jasné, ak na ne neprihliadal, z akých dôvodov. Vyslovila svoj súhlas so správnosťou znenia odsekov 32., 33. rozhodnutia, ktoré sa týkali ust. § 42a OZ a § 42b OZ o odporovateľnosti právnych úkonov, avšak namietla skutočnosť, že svoje konštatovanie súd prvej inštancie v danej súvislosti obmedzil výhradne na špecifikáciu právnej úpravy, nakoľko z odôvodnenia rozhodnutia nie je možné žiadnym spôsobom vyvodiť, či a akým spôsobom sa pri rozhodovaní vo veci nimi zaoberal a či a ako sa vysporiadal s vykonanými dôkazmi, skutočnosťami v daných súvislostiach preukázaných v konaní. Zopakovala názor, že namietanými prevodmi obchodných podielov sa žalovaný 2/ snažil vyhnúť úhrade vymáhateľných pohľadávok žalobkyne voči žalovanému 2/. Existencia týchto vymáhateľných pohľadávok žalobkyne voči žalovanému 2/ mu bola a žalovanej 1/ ako blízkej osobe žalovaného 2/ známa. Podľa nej vzhľadom na okolnosti prípadu nie je v daných súvislostiach možné uvažovať o dobromyseľnosti pri napádanom prevode na strane žalovanej 1/ ako nadobúdateľky obchodných podielov, jej blízky vzťah so žalovaným 2/ mala v súdnom konaní za preukázaný, čo správne konštatoval aj súd prvej inštancie. Skutočnosť, že napádané prevody žalovaní uskutočnili účelovo v záujme s úmyslom neodôvodnene odložiť, zmariť platbu veriteľovi, žalobkyňi, ukrátiť ju na jej právach a oprávnených záujmoch, v čom v konečnom dôsledku aj uspeli, mala za preukázané aj záložnými právami, ktorými sú zaťažené nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobkyne vedené na listoch vlastníctva č. XXX a č. XXX Okres N., obec E. T., katastrálne územie E. T. zaťažené záložným veriteľom a exekútorom od roku 2006, a tak žalobkyňa nielenže nemôže dostať svojim záväzkom, ale z nehnuteľností ani nemá a ani nemôže mať žiaden úžitok,

požitky ani príjem z týchto nehnuteľností, a taktiež nespočetnými trestnými podaniami žalovaných na žalobkyňu v súvislosti s jej "neplatičstvom výživného", ktorých kópiami, v súvislosti s nedostatkom si záväzkom žalobkyne voči veriteľovi (preukázané v trestnom konaní pred políciou v N.), ktorý ťarchou zaťažil obe nehnuteľnosti (vedené na listoch vlastníctva č. XXX a č. XXX Okres N., obec E. T., katastrálne územie E. T.) ako aj samotnými dokladmi z trestných oznámení podaných žalovanými na žalobkyňu. Žalobou napádané prevody obchodných podielov mali za následok tiež nedostatok finančných prostriedkov žalobkyne pre zabezpečenie efektívnejšej liečby jej základného ochorenia so všetkými z toho vyplývajúcimi následkami. Vytkla súdu prvej inštancie, že pri rozhodovaní vo veci, v rozhodnutí samotnom nesprávne prehliada skutočnosti, preukázané v konaní, že v čase prevodov obchodných podielov žalovaní mali jednoznačný prospech namietaným prevodom obchodných podielov - ktorý žalovaní dojednali - v záujme vyhnúť sa úhrade pohľadávok žalobkyne jednoznačným úmyslom žalovaných ukrátiť žalobkyňu na jej právach a oprávnených záujmoch, jej vymáhateľných pohľadávok voči žalovanému, ktoré existovali, keď v súvislosti so zákonným právom na rovnakú životnú úroveň žalobkyne počas trvania manželstva so žalovaným C. L.Č.: 1.1. dňa 19.03.2002 podala žalobkyňa návrh na určenie výživného na manželku. Konanie bolo najprv vedené na Okresnom súde Bratislava V pod sp.zn. 14C/76/2002, neskôr, z dôvodu príslušnosti bolo prenesené na Okresný súd Bratislava II pod sp.zn. 7C/281/2002. 1.1.1. návrh žalobkyne vo veci určenia výživného na manželku zo dňa 19.03.2002 vedenom pôvodne na Okresnom súde Bratislava V pod sp.zn. 14C/76/2002 žalovaný C. L. riadne prevzal dňa 24.04.2002. 1.2. dňa 24.02.2003 nadobudlo predbežnú právoplatnosť a vykonateľnosť rozhodnutie Okresného súdu Bratislava II zo dňa 23.01.2003 č.k. 7C/281/2002-46, predbežné opatrenie, ktoré určilo žalovanému B. C. L. povinnosť predbežne mesačne platiť žalobkyňi výživné v sume 3.000,- Sk mesačne počínajúc dňom 01.02.2003. vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred. 1.3. dňa 12.07. 2004 sa stal predbežne vykonateľný rozsudok Okresného súdu Bratislava II zo dňa 31. mája 2004 č.k. 7C/281/2002-203, ktorým v prospech žalobkyne súd vyniesol rozsudok o priznaní výživného na manželku vo výške 35.000,- mesačne, riadne doručený žalovanému 2/. V konaní mala za preukázané, že argument žalovaných o „neplatnosti týchto rozhodnutí súdu“ (špecifikovaných v 1.2., 1.3.) v preskúmanom období, kedy napádaný prevod obchodných prevodov žalovaní uskutočnili, neobstojí, keď rozsudky na výživné sú predbežne vykonateľné a teda vymáhateľné doručením žalovanému 2/, a teda už v čase pred nadobudnutím právoplatnosti. Rozhodnutie o odvolaní žalovaného 2/ proti rozsudku v merite veci o výživnom na manželku v prospech žalobkyne, bolo vynesené odvolacím súdom až o viac ako o štyri roky neskôr - dňa 30.06.2008, avšak týmto rozhodnutím, č.k. 5Co/74/07-469, 5Co/75/07, odvolací súd napádaný rozsudok nezrušil ako celok, ako to nesprávne tvrdí žalovaný 2/, ale rozsudok zrušil iba v jeho častiach, pričom je nutné poukázať na skutočnosť, že predbežná vykonateľnosť ku dňu 12.07.2004 rozsudku Okresného súdu Bratislava II zo dňa 31. mája 2004 č.k. 7C/281/2002-203 o priznaní výživného na manželku vo výške 35.000,- mesačne žalobkyňi zostala zachovaná, zrušená nebola. Napriek uvedeným predbežne vykonateľným rozhodnutiam súdu sa žalovaný 2/ dôsledne vyhýbal plneniu si záväzkov voči žalobkyňi, dobrovoľne neuhradil v priebehu rokov ani jednu splátku žalobkyňi z titulu výživného, vyplývajúcu mu nielen zo zákona, ale mu aj určenú vykonateľnými súdnymi rozhodnutiami. Žalovaný 2/ žalobkyňi na výživu v rozpore s dobrými mravmi neprispieval. Naopak svoje konanie proti dobrým mravom voči žalobkyňi znásoboval, keď finančné prostriedky určené k rukám žalobkyne z titulu výživného ako aj všetky prostriedky, ktoré žalovaný 2/ spoločne so žalobkyňou spolu nadobudli počas trvania manželstva v rámci BSM, používal na výživu a hmotné zabezpečenie žalovanej 1/, ktorá mu bola blízkou osobou, čo preukazoval potvrdeniami predkladanými súdu v konaniach, ktoré inicioval proti žalobkyňi, čím de facto žalobkyňa nedobrovoľne a bez svojho predchádzajúceho vedomia a súhlasu a na svoj úkor z dôvodu konania proti dobrým mravom zo strany žalovaných voči nej, zabezpečovala výživu žalovanej 1/, ktorá sa stala blízkou osobou žalovaného 2/. Namietla, že tieto preukázané skutočnosti však súd prvej inštancie prehliadal, v rozhodnutí sa s nimi nevyporiadal a nevyporiadal sa ani s preukázaným skutkovým stavom, keď s odstupom času nielenže nedošlo zo strany žalovaného 2/ k plneniu voči žalobkyňi či už titulom uznesenia súdu o uvedenom predbežnom opatrení, predbežnej vykonateľnosti rozsudku o výživnom, alebo titulom vyporiadania zaniknutého BSM, ale s poukazom na predmet sporu, došlo dokonca k zmenšeniu majetku žalovaného 2/, vrátane majetku v BSM žalovaného 2/ a žalovanej 1/ a to tiež žalobou napádanými prevodmi. Zmenšovanie majetku žalovaným 2/ mala za zrejme tiež z výberov z účtu v zahraničí, preukazovaných žalovaným 2/ v konaní vo veci, ktoré uskutočňoval v čase príprav a opustenia spoločnej domácnosti so žalobkyňou a zakladania si "nového bývania so žalovanou 1/", pričom žalobkyňa na dezinterpretáciu týchto výberov žalovaným 2/ súdu prvej inštancie namietala a opak v konaní preukázaný nebol. Súčasne mala v konaní za preukázané, že napádaným prevodom obchodných podielov na žalovanú 1/ žalovaný 2/ takto tiež účelovo zadržoval výnosy a zisky spoločností v prospech žalovanej 1/, nadobúdateľky podielov.

Žalovaný 2/ cielenou svojou činnosťou, konaním proti dobrým mravom, privodil žalobkyni platobnú neschopnosť, čo sa podpísalo pod stav hmotnej núdze žalobkyne. V konaní mala tiež za preukázané, že u napádaných prevodov ide o právny úkon, ktorý svojím obsahom, svojim účelom zákon obchádza za účelom poškodiť žalobkyňu na jej zákonných nárokoch, tento úkon sa prieči dobrým mravom. Poukázala na skutočnosť, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní vo veci a v rozhodnutí samotnom prehliada dôkazy predkladané žalobkyňou, vyjadrenia a tvrdenia žalobkyne v konaní sa zakladajú nielen na jej tvrdeniach, ale aj na v konaní predložených dôkazoch a tvrdenia žalovaného 2/ žalobkyňa v konaní rozporovala, poprela, namietala ako také, považovala ich za nepreukázané, účelové, zavádzajúce, až difamujúceho charakteru a v rozpore so skutkovým stavom ako aj s právnym stavom. Žalobkyňa namietla tvrdenie súdu prvej inštancie o zlom zdravotnom stave detí, založenom na svojoľnej úvahe súdu, výhradne tvrdeniach žalovaného 2/, ktoré si súd prvej inštancie nekriticky osvojil, keď spis vo veci neobsahuje žiadny vierohodný dôkaz, na základe ktorého by súd prvej inštancie mohol uvažovať o poškodení zdravia detí žalobkyne z dôvodu opakovaných pobytov pri mori s ňou práve zo zdravotných dôvodov - o pozitívnom účinku na deti svedčí tiež správa detskej lekárky oboch detí z obdobia, kedy deti boli vo výhradnej starostlivosti žalobkyne, zanedbanie starostlivosti na strane matky voči deťom nezistili ani sociálni pracovníci, ktorí ešte v roku 2002 odporúčali súdu čo najširší možný styk s deťmi so žalobkyňou doložený v spise a naopak v súdnych konaniach bolo preukázané zanedbanie si otcovských povinností voči deťom zo strany otca, keď tento deťom bránil v styku s matkou, deti vychovával proti ich matke, žalobkyni, pri účinnej spolupráci žalovanej 1/, v čase, kedy boli deti v žalobkyninej výhradnej starostlivosti, viac ako tri roky neprispieval žalobkyni na výchovu detí. Uvedené konanie žalovaných charakterizovala ako konanie proti dobrým mravom. Žalobkyňa namietla skutočnosť, že súd prvej inštancie v napádanom rozhodnutí opomína, že konanie vo veci nie je konanie o úprave práv a starostlivosti o deti žalobkyne a žalovaného 2/. Odôvodnenie napadnutého rozhodnutia označila za arbitrárne. V daných súvislostiach namietla skutočnosť, že súd prvej inštancie sa nevyporiadal ani s podaniami žalobkyne a dôkazmi v súvislosti s dlhoročným účelovým konaním proti dobrým mravom žalovaných proti žalobkyni, ktorého sa na žalobkyni dopúšťali, nevynímajúc nielen fyzické, psychické, sociálne ale aj ekonomické týranie, ktoré mala za zrejmé z celého konania žalovaného 2/ a žalovanej 1/ so všetkými následkami z toho voči žalobkyni vyplývajúcimi. Rovnako namietla skutočnosť, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní prehliada skutočnosť, že trvá na dôležitosti trestného konania, začatého na základe trestného oznámenia žalovaného 2/ na žalobkyňu a jeho stálom proklamovaní o neplnení výživného žalobkyňou na deti, kópie z konania ktorého žalovaní opakovane zakladali do spisu v označenej veci, resp. jeho významu uvedeného trestného konania pre toto konanie vo veci. Rozporovala skutočnosť, kedy sa žalovaný 2/ a súd prvej inštancie v napádanom rozhodnutí snaží dôležitosť tohto konania neprimerane zľahčiť. Na základe záverov trestných konaní bolo podľa nej jednoznačne deklarované, že žalobkyňa ako matka sa nedopustila trestného činu zanedbania povinnej výživy a všetky svoje pohľadávky voči svojim deťom riadne splnila, inými slovami nebola dlžná na výživnom. {Rozhodnutia v trestnom konaní, a to Rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. z.n. 3To/61/2014 zo dňa 11.06.2014 a sp. zn. 3To/84/2016 zo dňa 27.09.2016, uznesenie Okresnej prokuratúry Bratislava II číslo: 3Pv/289/14/1102-30 zo dňa 23.04.2017, uznesenie Okresnej prokuratúry Bratislava II číslo: 3Pv/289/14/1102-36 zo dňa 25.07.2017.)

29. V závere odvolania žalobkyňa zopakovala, že napadnuté právne úkony sa stali perfektnými až dňa 05.02.2004 a že zmluva o prevode obchodného podielu zo dňa 21.01.2004, ktorou žalovaný 2/ previedol svoj obchodný podiel vo výške 1/2 v spoločnosti G..L..G.. E. E..A..O.. na žalovanú 1/ za odplatu vo výške 100.000,- Sk, ako aj zmluva o prevode obchodného podielu zo dňa 21.01.2004, ktorou žalovaný 2/ previedol svoj obchodný podiel vo výške 2/5 v spoločnosti G.-E., E.. E..A..O.. na žalovanú 1/ za odplatu vo výške 80.000,- Sk,, sú nepochybne neplatné. Pripomenula, že úlohou súdu v podmienkach materiálneho právneho štátu je nájsť také riešenie, ktoré je v súlade so všeobecnou ideou spravodlivosti, resp. v súlade s prirodzenoprávnymi princípmi. Súd nemôže tolerovať formalistický prístup, pričom je nutné zdôrazniť, že povinnosť súdu nachádzať právo neznamená len vyhľadávať priame a výslovné pokyny v zákonom texte, ale tiež formulovať, čo je zmyslom a účelom právnych predpisov. Súd teda musí nielen rešpektovať právo, ale jeho výklad a aplikácia musia smerovať k spravodlivému výsledku. Súdu prislúcha, aby sa zaoberal otázkou, či mechanická a formalistická aplikácia zákona bez ohľadu na zmysel a účel záujmu chráneného právnou normou, nemôže priniesť absurdné následky a v prípade, že tomu tak je, aby takúto interpretáciu zákona odmietol a zvolil výklad v duchu zákona. Vždy je nevyhnutné vychádzať z individuálnych, na konkrétnych skutkových zisteniach založených rozmeroch každej súdom prejednávanej veci. Mnohé prípady a ich špecifické okolnosti môžu byť značne komplikované a netypické; to však nezabavuje súd povinnosti urobiť všetko pre spravodlivé

riešenie, akokoľvek sa to môže zdať zložité. Spravodlivosť musí byť v procese, ktorým súd interpretuje a aplikuje právo, vždy prítomná ako hodnotový činiteľ. Spravodlivosť je hodnotovým princípom, ktorý je spoločný všetkým demokratickým právnym poriadkom. Nad každým vytváraním súdneho rozhodnutia sa nesie dvojaky imperatív: rozhodnutie musí byť nielen zákonné, ale predovšetkým spravodlivé. Úlohou súdu je práve rozpoznať cez zákon spravodlivosť. Vzhľadom na kritérium spravodlivosti súdneho rozhodnutia dala do pozornosti, že súd prvej inštancie neposkytol žalobkyňi spravodlivú ochranu práv a právom chránených záujmov. Výsledkom viac ako 13 rokov trvajúceho súdneho sporu tak je podľa nej nespravodlivé rozhodnutie a poukázala na prieťahy v danom súdnom konaní. Vyslovila názor, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je v príkrom rozpore so spravodlivosťou a zákonnosťou a nezodpovedá ani ústavne konformnému výkladu zákona (152 ods. 4 ústavy SR), preto ho navrhla zmeniť tak, že žalobe žalobkyne v znení pripustenej zmeny petitu zo dňa 06.04.2016 v celom rozsahu vyhovie a žalobkyňi prízna voči žalovaným nárok na náhradu trov konania vo výške 100%.

30. Žalovaní 1/, 2/ vo svojej odvolacej replike navrhli prostredníctvom svojho právneho zástupcu napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne a právne správny potvrdiť. Uviedli, že žalobkyňa tak, ako počas celého konania, podobne i v odvolaní vytŕha určité skutočnosti z kontextu a tým sa snaží zmätočne uvádzať súdy do omylu. Pripomenuli, že žalobkyňa podala žalobu 24.1.2007, s tým, že napádala zmluvy o prevode obchodných podielov v spoločnostiach z 21.1.2004. Vo svojich podaniach poukazovala, že uvedené skutočnosti sa dozvedela 7.2.2005. Napriek tomu ku dňu podania žaloby v roku 2007 nepredložila zmluvy o prevode obchodných podielov, Zmluvy nevedela riadne špecifikovať a pod. Súd prvej inštancie napriek tomu umožňoval žalobkyňi, aby zabezpečila potrebné zmluvy a podklady pre rozhodnutie. Tak sa stalo, že nespočetne veľaokrát odročil pojednávanie napriek tomu, že žalobkyňa prezentovala, že na dané pojednávanie doloží špecifikáciu žaloby, resp. dôkazy, na ktoré ju i sám súd prvej inštancie niekoľkokrát vyzval. Mali za zrejmé, že žalobkyňa účinne robila prieťahy v období od roku 2007 do roku 2019, čo je 12 rokov. Z podaného odvolania vyvodili, že podávateľke nie sú zrejmé ustanovenia tak bývalého O.s.p., ale predovšetkým CSP, a to čl. 8, z ktorého vyplýva, že strany sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie a to v súlade s princípom hospodárnosti. Z odvolania mali za zrejmé, že tomuto sa vyhýba i advokát žalobkyne. Dali do pozornosti, že podľa znaleckého posudku vypracovaného v rámci rozvodového konania žalobkyňa trpí odchýlkou, ktorá jej spôsobuje, že predmetom takmer celodennej činnosti je venovanie sa súdnym sporom. Takto už počas rozvodového konania sústavne žalobkyňa nechodila na pojednávania, avšak väčšinou na druhý deň po pojednávaní prišla na súd nahliadnuť do spisu. Takto úspešne takmer 8 rokov ňaťahovala rozvodové konanie. Podobne to bolo i vo veci, ktorá je spomenutá v odvolaní, a to zrušenie BSM počas manželstva, keď pôvodne bola podnikateľkou na základe živnostenského oprávnenia a jej manžel podal návrh na jeho zrušenie BSM v spojení s tým, že je podnikateľkou, spolu nežijú a jeho uvádza do zúfalej situácie, pretože sa bál, aby zlými a nesprávnymi zmluvami sa nedostal ich majetok do predĺženia. Na druhé pojednávanie menovaná prišla s úsmevom a s vyjadrením „a teraz som zvedavá, ako zrušíš BSM, keď som si zrušila živnosť“. Ďalej k uvedenému sa nebude žalovaný B.. L.O. vyjadrovať, pretože všetko je uvedené v súdnom spise o zrušení BSM a z ktorého je podľa neho zrejmé, ako zmätočne a nepravdivo je vykonaný opis konania v predmetnom odvolaní. Pokiaľ ide o absolútnu neplatnosť právneho úkonu, túto mohla žalobkyňa uvádzať na pojednávaní a nie po jej skončení v odvolaní. Žalovaní označili tvrdenia uvádzané v odvolaní za nepravdivé a zavádzajúce, napr. tvrdenie o tom, že obchodný podiel B.. L. patrí do BSM, keď tento bol zaplatený výlučne z finančných prostriedkov spoločníka Ing. Mäkkého, podobne, že hodnotu obchodného podielu si môže súd vypočítať z hospodárskeho výsledku a pod. Podľa ich názoru, ak chcela žalobkyňa uvádzať hodnotu obchodného podielu, tak túto mohla preukazovať znaleckým posudkom, čo jej sudca i povedal. Žalobkyňa apriori odmietala akúkoľvek pomoc zo strany súdu prvej inštancie, keď tento jej povedal, aké dôkazy by mala táto produkovať. V neposlednom rade spomenuli pojednávanie, ktoré prebehlo dňa 30.9.2020 na Krajskom súde v Bratislave, vo veci príspevku na výživné na rozvedeného manžela, č.k. 20CoP21/2019, kde okresný súd jej návrhu nevyhovel, keď menovaná podala žalobu po 5 rokoch od rozvodu manželstva /po zákonnej lehote/ a domáhala sa, aby súd nepostupoval v súlade so zákonom a aby jej návrhu a odvolaniu vyhovel. Na súde ignorovala predsedkyňu senátu, keď táto jej uviedla, že má hovoriť k veci a takto mala žalobkyňa predslov cca 1 hodinu. Krajský súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil. Uvedené žalovaní spomenuli len preto, že žalobkyňa vo svojom odvolaní poukazuje na toto konanie.

31. Žalobkyňa reagovala na vyjadrenie žalovaných prostredníctvom svojho právneho zástupcu tak, že svoje podania vrátane odvolania sú pravdivé a všetky skutočnosti, ktoré žalobkyňa uvádza, zodpovedajú

skutkovému stavu. Tvrdenia žalovaných uvedené v písomnom vyjadrení k odvolaniu namietala a považovala ich za účelové, zavádzajúce, až difamujúceho charakteru. Mala za to, že podanie žalovaných v označení uvedené ako "vyjadrenie k podanému odvolaniu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II č.k. 8C/14/2007, B.. E. L. cestou advokátskej kancelárie Škodler&Parners. s.r.o. zo dňa 16.9.2020", so skutočnosťami uvedenými žalobkyňou v odvolaní nesúvisí a mala za to, že ide o podanie napíňajúce znaky procesného úkonu špecifikované v Článku 5 Civilného sporového poriadku. Žalovní podľa nej vychádzajú zo základnej úvahy, že ich vlastné negatívne správanie sa, produkované nepravdy v priebehu konania, ako aj v podaniach žalovaných, "treba prekryť obvineniami žalobkyne z takéhoto konania" a v daných súvislostiach plne platí slovenské porekadlo: zlodej kričí, chyťte zlodeja. Napriek skutočnosti, že práve v priebehu celého konania vytrhajú určité skutočnosti z kontextu a tým sa snažia uvádzať súdy do omylu, z takéhoto konania krivo obviňujú žalobkyňu. Skutkový stav konania vo veci podľa nej hneď v úvode mylne interpretujú v snahe zmiast' objektívne posudzovanie veci v odvolacom konaní. Namietala pravdivosť výrokov žalovaných v nimi formulovaných modifikáciách a to ani čo sa týka skutočných dátumov podávania žaloby, ani ďalších tvrdení podsúvajúcich súdu nesprávny výklad konania žalobkyne, jej motívov, procesných úkonov. Žalovní nepravdivo obviňujú žalobkyňu z priet'ahov v konaní. Žalovní sa snažia uviesť súd do omylu, vzbudiť u súdu dojem, že úkony, ktoré žalovní vykonávali v utajení pred žalobkyňou a dokumenty, ktoré jej nikdy neposkytli, žalobkyňi museli byť známe. Žalobkyňa namietala nepravdivé tvrdenia žalovaných, ktorými sa snažia vzbudiť pred súdom dojem, že existuje znalecký posudok, ktorý preukazuje to, čo píšu na strane prvej podania žalovaných v poslednom odstavci. Uvedené výroky ako aj ďalšie nasledujúce riadky na strane dva podania žalovaných - riadky 1 až 10 nie sú pravdivé a s konaním vo veci ani s odvolaním sa žalobkyne proti napádanému rozsudku súdu prvej inštancie zo dňa 04.11.2019 nesúvisia. Uviedla, že ďalšie časti vyjadrenia žalovaných nesúvisia s vecou, zavádzajú súd tvrdeniami s vecou nesúvisiacimi, a navyše žalovanými účelovo modifikovanými, na konanie súdu, či už ako na konanie pred súdom prvej inštancie alebo súdu odvolacieho, ktoré tu žalovní uvádzajú žalobkyňa v odvolaní nepoukazovala. Žalobkyňa zdôraznila, že žalovní zahlcovaním súdu irelevantnými konaniami, sa snažia odpútať pozornosť súdu od skutočnosti, že súd prvej inštancie sa pri rozhodovaní vo veci a v odôvodnení samotnom nevysporiadal so skutkovým stavom preukázanom v konaní, že namietané prevody obchodných podielov v konečnom dôsledku spôsobili platobnú neschopnosť žalobkyne, neschopnosť splácať jej záväzky voči ďalším veriteľom. Žalovní sa podľa nej snažia takýmto spôsobom zakryť skutočnosť, že napádané prevody žalovní uskutočnili účelovo s úmyslom neodôvodnene odložiť, zmarit' platbu veriteľovi, žalobkyňi, ukrátiť ju na jej právach a oprávnených záujmoch, v čom v konečnom dôsledku aj uspeli, žalobou napádané prevody obchodných podielov mali za následok tiež nedostatok finančných prostriedkov žalobkyne pre zabezpečenie efektívnejšej liečby jej základného ochorenia so všetkými z toho vyplývajúcimi následkami. Žalovní zahlcovaním súdu irelevantnými, účelovými tvrdeniami, sa snažia odpútať pozornosť súdu od skutočností, preukázaných v konaní, že v čase prevodov obchodných podielov mali žalovní jednoznačný prospech a konali tak v záujme vyhnúť sa úhrade pohľadávok žalobkyne s jednoznačným úmyslom žalovaných ukrátiť žalobkyňu na jej právach a oprávnených záujmoch, jej vymáhateľných pohľadávok voči žalovanému 2/, ktoré existovali v preskúmanom období, v čase uskutočnenia napádaných prevodov. Žalovní sa zmätočnými účelovými tvrdeniami v podaní snažia odpútať pozornosť súdu od skutočnosti, že v súvislosti so zákonným právom na rovnakú životnú úroveň žalobkyne počas trvania manželstva so žalovaným C. L. je pre konanie vo veci relevantné konanie sp.zn. 7C/281/2002 Okresného súdu Bratislava II, ktorého rozsudky na výživné sú predbežne vykonateľné a teda vymáhateľné doručením žalovanému, a teda už v čase pred nadobudnutím právoplatnosti - a bolo tomu tak v preskúmanom období, kedy napádaný prevod obchodných prevodov žalovní uskutočnili, keď

1/ návrh žalobkyne vo veci určenia výživného na manželku zo dňa 19.03.2002 vedenom pôvodne na Okresnom súde Bratislava V pod sp.zn. 14C/76/2002 žalovaný C. L. riadne prevzal dňa 24.04.2002

2/ dňa 24.02.2003 nadobudlo predbežnú vykonateľnosť rozhodnutie Okresného súdu Bratislava II zo dňa 23.01.2003 č.k. 7C/281/2002-46, predbežné opatrenie, v zmysle ktorý určil žalovanému B.. C. L.O. povinnosť predbežne mesačne platiť žalobkyňi výživné v sume 3.000,- Sk mesačne počínajúc dňom 01.02.2003. vždy do 15-teho dna v mesiaci vopred

3/ dňa 12.07. 2004 sa stal predbežne vykonateľný rozsudok Okresného súdu Bratislava II zo dňa 31. mája 2004 č.k. 7C/281/2002-203, ktorým v prospech žalobkyne súd vyniesol rozsudok o priznaní výživného na manželku vo výške 35.000,- mesačne, riadne doručený žalovanému. Za nepravdivé

mala tvrdenie žalovaných, že absolútnu neplatnosť napadnutých právnych úkonov (zmlúv o prevode obchodného podielu) žalobkyňa uviedla až v odvolaní. Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v odôvodnení jednoznačne preukazuje opak.

32. Ďalšie vyjadrenia strany sporu v rámci odvolacieho konania nepodali.

33. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 378 ods. 1, § 379 a § 380 ods. 1 CSP bez pojednávania s poukazom na ust. § 385 ods. 1 CSP a postupom podľa § 219 ods. 3 v spojení s § 378 ods. 1 CSP. Dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne proti tomuto rozsudku nie je dôvodné. Súd prvej inštancie riadne zistil skutkový stav veci, keď vykonal dokazovanie správnym smerom a v rozsahu potrebnom pre posúdenie opodstatnenosti žaloby a výsledky vykonaného dokazovania správne zhodnotil. Svoje skutkové a právne závery v napadnutom rozhodnutí aj náležite a dostatočne odôvodnil (§ 220 ods. 2 CSP). Odvolací súd sa s jeho právnym záverom o nedôvodnosti žalobou uplatneného nároku žalobkyne proti žalovaným o neplatnosť právnych úkonov, ktorých predmetom boli prevody obchodných podielov žalovaného 2/ v spoločnostiach G..L..G.. E. E..A..O.., so sídlom N. Z. XXXX, E., IČO: XX XXX XXX, a G. E., E.. E..A..O.., so sídlom D. XX, N.E. D. T., IČO: XX XXX XXX na žalovanú 1/ a konštatuje správnosť jeho dôvodov (§ 387 ods. 2 CSP). V odvolaní uvádzané argumenty nie sú spôsobilé privodiť iný než napadnutým rozsudkom vyslovený právny záver o nedôvodnosti jej žaloby v zmysle jej petitu po dispozičných procesných úpravách žalobkyne, keď v odvolaní uvádzané argumenty nepredstavujú také, s ktorými by sa súd prvej inštancie v rámci odôvodnenia napadnutého rozsudku nevysporiadal alebo by im nevenoval náležitú pozornosť. Možno konštatovať, že v danej veci súd prvej inštancie dal zrozumiteľnú a presvedčivú odpoveď na podstatné argumenty strán sporu v snahe garantovať im právo na spravodlivé súdne konanie. Skutočnosť, že neboli naplnené očakávania žalobkyne a že súd prvej inštancie nerozhodol v súlade s jej právnymi názormi, neznamená porušenie jej práva na spravodlivé súdne konanie. Ochrana poskytol stranám v požadovanej kvalite. Odvolací súd konštatuje, že v hodnotení skutkových zistení súdu prvej inštancie neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť, naopak, súd prvej inštancie ich posúdil súhrnne a aj podrobne vyhodnotil. Vo svojej právnej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení rozsudku bol koherentný, jeho odôvodnenie je konzistentné a jeho argumenty podporujú príslušný záver o nedôvodnosti nároku uplatneného žalobu. V záujme zachovania práva strán sporu na spravodlivý súdny proces sa odvolací súd teda vyjadruje stručne k podstatným odvolacím námietkam žalobkyne.

34. Uznesením súdu prvej inštancie zo dňa 06.04.2016, ktoré po čiastočnom odvolaní žalovaných nadobudlo právoplatnosť dňa 16.08.2016, predmetom preskúmaného konania ostalo určenie neplatnosti právnych úkonov uzatvorených medzi žalovanými 1/, 2/, ktorých obsahom boli zmluvné prevody obchodných podielov v spoločnostiach G..L..G.. E. E..A..O.., so sídlom N. Z.M. XXXX, E., IČO: XX XXX XXX, a G. E., E. E..A..O.., so sídlom D. XX, N.E. D. T., IČO: XX XXX XXX zo žalovaného 2/ na žalovanú 1/, nakoľko predmetným uznesením došlo k čiastočnému zastaveniu konania o určenie neúčinnosti týchto právnych úkonov vo vzťahu k žalobkyňi pre ich odporovateľnosť, keď práve v pôvodne žalovanej časti o ich neúčinnosť vo vzťahu k nej argumentovala úmyslom žalovaného 2/, v relevantnom čase jej manželka, ukrátiť ju na jej pohľadávkach vo voči nej za reálnej i prezumovanej vedomosti žalovanej 2/ ako jemu blízkej osoby o tomto jeho úmysle. Pohľadávkami žalobkyne voči žalovanému 2/ mal byť jej nárok na výživu, resp. príspevok na ňu a nárok z vyporiadania ich BSM. Keďže predmetom prvoinštančného konania a tým aj odvolacieho prieskumu napadnutého rozsudku ostalo len určenie neplatnosti týchto právnych úkonov a nie ich neúčinnosti a odporovateľnosti, všetky odvolacie námietky žalobkyne týkajúce sa úmyslu žalovaných ukrátiť ju týmito právnymi úkonmi na jej pohľadávkach vyhodnotil odvolací súd ako neopodstatnené a netýkajúce sa predmetu konania. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie správne postupoval, ak dokazovanie a aj jeho právne posúdenie po právoplatnosti zmeny petitu žaloby a čiastočného zastavenia konania zamerail výlučne na platnosť alebo neplatnosť týchto právnych úkonov z hľadiska ich platnosti relatívnej aj absolútnej.

35. Súd prvej inštancie správne konštatoval, že podstatným rozdielom týchto dvoch právnych inštitútov je, že relatívnej neplatnosti sa treba dovolať v trojročnej všeobecnej premlčacej dobe, a to vo vzťahu ku všetkým účastníkom napádaného právneho úkonu, v opačnom prípade úspešnosť žaloby zmarí hmotnoprávna námietka premlčania, k čomu v predmetnej veci zo strany žalovaných aj došlo. Súd prvej inštancie pri správnej interpretácii a výklade správne zvolených aplikovaných právnych noriem správne uzavrel, že žalobkyňa sa relatívnej neplatnosti napádaných právnych úkonov účinne domáhala až podaním súdu prvej inštancie zo dňa 02.06.2014 vzhľadom na nedoplnenie telefaxového podania

realizovaného predtým napriek zákonnej požiadavke takéhoto doplnenia na právnu účinnosť takéhoto podania, stále však len vo vzťahu k jednému účastníkovi právnych úkonov, keď úplný okruh vo veci pasívne legitimovaných žalovaných ako účastníkov napádaných právnych úkonov doplnila až podaním zo dňa 25.11.2015. Až týmto dňom vstupu žalovaného do konania, resp. iniciovania súdneho konania vo vzťahu k nemu žalobkyňou, došlo k dovolaniu sa relatívnej neplatnosti právnych úkonov žalobkyňou vo vzťahu k žalovanému 2/ ako ich účastníkovi, t. j. až po márnom uplynutí premĺčacej doby zákonom stanovenej. Keďže k uzavretiu týchto právnych úkonov došlo v deň osvedčenia podpisov zmluvných strán napádaných právnych úkonov dňa 05.02.2004, dňom nasledujúcim 06.02.2004 začala plynúť trojročná premĺčacia doba na uplatnenie námietky ich relatívnej neplatnosti, ktorá márne uplynula dňom 06.02.2007, preto jej dovolanie sa žalobkyňou dňom 25.11.2015 vo vzťahu k obom žalovaným súd prvej inštancie správne posúdil ako dovolanie nevykonané v rámci premĺčacej lehoty a vzhľadom na uplatnenie námietky premĺčania tohto nároku žalobkyne (o určenie relatívnej neplatnosti zmluvných prevodov obchodných podielov žalovaného 2/ na žalovanú 1/ z dôvodu, že k týmto prevodom nedala ako v čase ich uzavretia manželka žalovaného 2/ súhlas podľa ust. § 145 ods. 1 OZ) žalobou uplatnený nárok na určenie ich relatívnej neplatnosti z dôvodu absencie jej súhlasu s nimi zamietol bez jeho ďalšieho prejednanía.

36. Správne potom súd prvej inštancie pokračoval vo vyhodnocovaní dokazovania a v jeho právnom posúdení pokiaľ ide o určenie absolútnej neplatnosti oboch zmlúv o prevode obchodných podielov zo žalovaného 2/ na žalovanú 1/, ktorú žalobkyňa dôvodila ich nesúlados s dobrými mravmi vzhľadom na ňou tvrdenú nízku zmluvne dohodnutú cenu prevádzaných obchodných podielov a vzhľadom na nesprávny v zmluve uvedený údaj o veľkosti prevádzaného obchodného podielu žalovaného 2/ v spoločnosti G. E., E.A.O.. Odvolací súd sa v celosti stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie pokiaľ ide o právnu teóriu a výsledky súdnej praxe o tom, čo sa všeobecne rozumie pod dobrými mravmi a pod rozporom s nimi, ako aj s jeho právnymi úvahami a právnymi závermi pokiaľ ide o aplikáciu tejto právnej teórie a súdnej praxe na preskúmaný individuálny prípad žalobkyne a žalovaných. V kontexte celkového vzájomného vzťahu strán sporu rozpor iba ceny prevádzaných obchodných podielov s dobrými mravmi vykonaným dokazovaním žalobkyňou ako stranou sporu s povinnosťou unesenia dôkazného bremena o tomto svojom tvrdení preukázaný nebol, keď z vykonaného dokazovania po jeho zákonom vyhodnotení vo vzájomných súvislostiach sa aj odvolací súd stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že vzájomné vzťahy medzi žalobkyňou a žalovanými, najmä žalovaným 2/ boli v rozpore s dobrými mravmi celkovo.

37. Navyše v zmysle súdom prvej inštancie správne aplikovaných ustanovení ObZ spoločník v spoločnosti s ručením obmedzeným môže previesť svoj obchodný podiel na inú osobu, ako spoločníka, zmluvou o prevode obchodného podielu, ktorá musí mať písomnú formu a podpisy na nej sa musia osvedčiť. Zmluvný prevod obchodného podielu je teda jedným zo spôsobov zmeny v osobách spoločníkov, keď zákonné náležitosti takejto zmluvy sú taktiež určené ObZ, právne vzťahy z nej vzniknuté sa budú vždy riadiť týmto zákonom, keďže sú tzv. absolútnym obchodom. ObZ v súdom prvej inštancie správne aplikovaných ustanoveniach určuje formálne aj obsahové náležitosti zmluvy o prevode obchodného podielu. Pokiaľ ide o jej formálne náležitosti ObZ vyžaduje, aby zmluva o prevode obchodného podielu bola uzavretá v písomnej forme, inak by išlo o absolútne neplatný právny úkon. Ďalšou formálnou náležitosťou takejto zmluvy je úradné osvedčenie podpisov zmluvných strán. Okrem formálnych náležitostí zmluvy o prevode obchodného podielu sa na jej platnosť vyžaduje aj splnenie obsahových náležitostí. Zmluva o prevode obchodného podielu musí preto obsahovať jednoznačné určenie zmluvných strán, t. j. nadobúdateľa a prevodcu, musí v nej byť jasne a zrozumiteľne určený jej predmet, t. j. obchodný podiel, ktorý sa prevádza a zo zmluvy musí byť zrejmé, či ide o odplatný alebo bezodplatný prevod. Ak ide o bezodplatný prevod, táto skutočnosť musí byť uvedená v zmluve. V prípade odplatného prevodu musí zmluva obsahovať určenie ceny, resp. spôsob určenia ceny (rozsudok NS SR sp. zn. 2Obo/102/2001). ObZ neurčuje žiaden spôsob určenia ceny pri prevode obchodného podielu a je preto dané na vôľu zmluvných strán určenie výšky tejto ceny, keď dohoda o cene môže byť len súčasťou prílohy zmluvy, pri dodržaní písomnej formy (NS ČR sp. zn. 29Odo/221/2005). Len pri absencii uvedenia ceny obchodného podielu alebo spôsobu jej určenia je zmluva o prevode obchodného podielu absolútne neplatná v zmysle ust. § 37 OZ. Ďalšie obligatórne náležitosti zmluvy o prevode obchodného podielu neboli predmetom procesného útoku žalobkyne, nakoľko zmluvy obsahovali aj určenie, že žalovaný 2/ prevádza na žalovanú 1/ celý svoj obchodný podiel v relevantných spoločnostiach. Skutočnosť, že zrejme v dôsledku zrejmej nesprávnosti v písaní veľkosti jeho obchodného podielu v zmluve došlo k

tomu, že tento bol v zmluve označený ako podiel vo veľkosti 2/5, hoci obchodný podiel žalovaného 2/ predstavoval 38%, nezložil neplatnosť tohto právneho úkonu, nakoľko obligatórna náležitosť zmluvy o prevode obchodného podielu dodržaná bola, keďže v zmluve bolo medzi jej účastníkmi určité, jasne, slobodne a vážne a úplne zrozumiteľne uvedená podstatná skutočnosť, že žalovaný 2/ na žalovanú 1/ prevádza svoj obchodný podiel v jeho celosti a obsah zmlúv bol tak dostatočne zrozumiteľný obom jej účastníkmi a aj tretím subjektom. Absolútna neplatnosť relevantných zmlúv o prevode obchodných podielov teda v konaní pred súdom prvej inštancie preukázaná žalobkyňou nebola, nakoľko cena prevádzaných podielov je výsledkom dohody subjektov zmluvy ako absolútneho obchodu, rozpor týchto individuálnych právnych úkonov s dobrými mravmi v celom kontexte vzájomných vzťahov strán sporu preukázaný nebol a odvolacie námietky týkajúce sa nízkej prevádzacej ceny podielov ako úmyslu žalovaných ukrátiť žalobkyňu na jej pohľadávkach voči žalovanému 2/ znížením hodnoty masy BSM a ukrátením ju na jej nároku na výživné odvolací súd vzhľadom na čiastočné zastavenie konania v časti o určenie neúčinnosti týchto právnych úkonov vo vzťahu k žalobkyni nevyhodnocoval, ako ani ostatné odvolacie argumenty, keďže v zmysle ust. § 220 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 378 ods. 1 CSP je povinnosťou súdu vysvetliť, ako posúdil len podstatné skutkové a právne argumenty strán, ktoré sú determinované predmetom konania a tým aj odvolacieho prieskumu.

38. Na základe uvedeného vyhodnotil odvolací súd odvolacie námietky žalobkyne za nedôvodné a napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

39. O nároku na náhradu rov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle zásady úspešnosti v konaní podľa ust. § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 378 ods. 1 CSP a v odvolacom konaní plne úspešným žalovaným priznal proti žalobkyni plný nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

40. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).